Revista del Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears
DESEMBRE 35

VETERINÀRIA

Estudi de potenciació veterinària. Com està la professió a les Balears?

Aliments procedents d'animals clonats. Ja són aquí?

Curs de micologia: èxit de participació

'100COVIB' segueix el seu camí a Palma i Maó

AVEPA # jubilats # VSF # cas clínic # assessoria # els nostres centres # perfil # actualitat # col·legi

MALLORCA

esperanto, 8

07198 SON FERRIOL

971426172

MENORCA

Bijuters, 36 parcel.la 11

07760 CIUTADELLA

971 384745

EIVISSA

Av. d'Espanya, 49 3'

07800 EIVISSA

971 195568

Vazquez de Mella, 7

07630 CAMPOS

971 656262

Pl. des Fossar, s/n

07510 SINEU

971 521080

ibabsa

INSTITUT DE BIOLOGIA ANIMAL DE BALEARS

editorial

sumari

AVEPA:

Cursos • Coneguem els nostres socis 4

Seguretat alimentària:

Aliments procedents d'animals clonats 6

Veterinaris Sense Fronteres 7

Portada: Valoram l'estudi de potenciació 8

Perfil col·legial: Maria José Suasi 11

Actualitat: '100COVIB' arriba a Palma 12

Actualitat: Centenari a Eivissa • Pàgina web 13

Actualitat: Cicle de conferències del centenari 14

Actualitat: Curs de micologia 15

Actualitat: Jornades de seguretat alimentària 16

Col·legi • Obituari • Cas clínic: Presentació 17

Els nostres centres veterinaris:

Exóticos VET 18

Dinar del col·lectiu de Veterinaris Jubilats 20

Pintura al COVIB · Assessoria Jurídica 21

Cas clínic: Resolució 22

El repte de tots

Quina és la situació de la veterinària en l'actualitat al nostre país? Quins problemes tenim? Quin futur ens espera? Com ens veiem i com ens veuen? Totes aquestes qüestions solen ser habituals en molts dels professionals que exercim la veterinària, i les hem de poder respondre per tal de millorar i evolucionar.

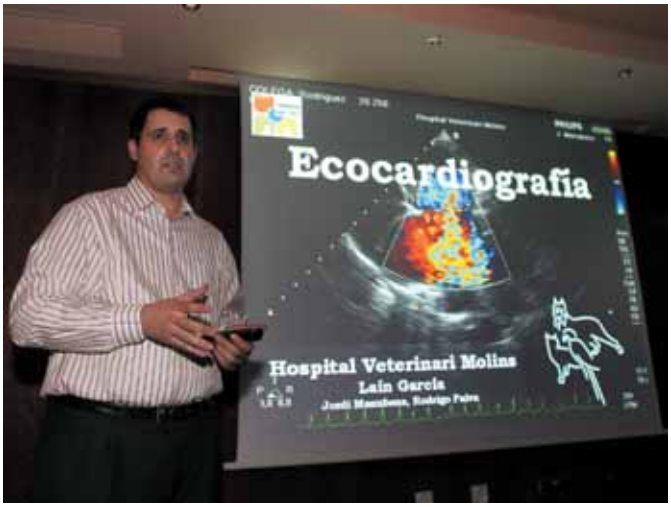
Amb aquest objectiu el Consejo General ha impulsat l'Estudi de Potenciació de la Professió Veterinària durant aquests darrers 2 anys, amb la participació de uns 1.000 veterinaris de tot l'Estat, dels que uns 50 pertanyen al COVIB. Es tracta d'una anàlisi de situació dirigida a realitzar una planificació estratègica que aporti solucions als problemes detectats, i en definitiva, millorar la situació de la nostra professió i dels seus membres, així com el seu reconeixement intern i extern.

A hores d'ara l'anàlisi està feta, de manera que coneixem la nostra situació i hem identificat els principals problemes que ens afecten. També sabem que els veterinaris tenen exigents expectatives amb l'organització col·legial veterinària, amb tot allò que fa referència a la defensa dels interessos comuns, la promoció de la professió i la demanda d'una formació continua de qualitat.

En definitiva, un repte extraordinari que amb el liderat del Consejo (i del COVIB a Balears) haurem d'afrontar, amb la col·laboració, per suposat, de tots vosaltres.

Edita: Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears (COVIB). **Direcció veterinària:** Mireia Mayol. **Direcció periodística:** Dirkom. **Consell editorial:** Jesús Martínez, Tolo Palou, Lluís Riera, Francisco Solá. **Fotografia:** Jaime Reina. **Publicitat:** COVIB (Cecilio Metelo, 14 2ºD - Tel: 971 71 30 49). **Impressió:** Gràfiques Planisi. **Dipòsit legal:** LE-920-1998

El Comité de Redacció recorda als col·laboradors de la revista que poden utilitzar tant el català com el castellà en l'elaboració dels seus articles.
Veterinària no es fa responsable ni s'identifica amb les opinions que els seus col·laboradors expressen a través dels treballs publicats. Reservats tots els drets.
Prohibida la reproducció total o parcial de qualsevol informació gràfica o escrita per qualsevol mitjà sense el permís escrit del Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears.

‘Casos clínicos de cardiorrespiratorio’, formació continuada de qualitat a l’hotel Valparaíso de Palma

Laín García i German Santamaría posaren al dia el nombrós auditori congregat en el diagnòstic i tractament de les principals patologies de cardiologia i respiratori

Els dies 17 i 18 del mes de novembre passat es va celebrar a l'hotel Valparaíso de Palma el curs de formació continuada ‘Casos clínicos de cardiorrespiratorio’.

Els ponents varen ser Laín García, veterinari clínic que treballa a l'Hospital Veterinari Molins (Barcelona) dins de l'àrea de cardiologia i respiratori; i Germán Santamaría, professor titular de Patologia Mèdica al Departament de Ciències Clíniques Veterinàries de la Facultat de Veterinària de Lugo, que desenvolupa la seva activitat clínica en el Servei de Medicina Interna de l'Hospital Universitari Veterinari Rof Codina.

En jornada de dissabte a la tarda i diumenge al matí, els ponents varen posar al dia al nombrós públic assistent en el diagnòstic i tractament de les principals patologies existents en l’esmentat camp. L’auditori, composat per una bona part de clínics de Mallorca, quedà força satisfet amb el nivell i la temàtica de le jornades.

Els centres clínics se posen al dia en gestió i màrqueting amb Pere Mercader

El passat dia 1 de desembre, i també a l'hotel Valparaiso, Pere Mercader va fer una xerrada sobre solucions de màrqueting per a centres veterinaris. Pere Mercader és veterinari, MBA, diploma d'Estudis Avançats en Economia i Empresa, consultor especialista en gestió de centres veterinaris, professor-coordinador del mòdul de Màrqueting del Master en Administració i Direcció de Centres Veterinaris d'AVEPA-UAB, i membre del consell assessor d'AVEPA-IVEE.

El curs anava dirigit a equips de centres veterinaris (veterinaris i auxiliars), ja que la realització del que es va explicar a les xerrades necessita la implicació de tot el personal dels centres. L'assistència va ser d'un 50 per cent de veterinaris i un 50 per cent de personal auxiliar, que varen gaudir plegats dels temes proposats per Pere Mercader.

Volem agrair a Hill's i Merial el seu suport, sense el que no hagués estat possible la realització d'aquest curs.

CONEGUEM ELS NOSTRES SOCIS

Fa anys que ens veiem a cada curs i moltes vegades no sabem ni el nom d'aquella persona que se'ns seu sempre al davant. AVEPA Balears us proposa un breu qüestionari que ens ajudarà a conèixer-nos una mica més a tots plegats.

Nom: Agustí Álvarez Català.

Edat: 59.

Estat civil: Casat.

Fills: Un fill.

Aficions: cinema, futbol, la lectura... i la professió.

Quin és el teu menjar preferit? Casi tots. **I el que més avorreixes?** Les verdures bollides.

Quin llibre tornaries a rellegir? Sens dubte 'L'Odissea', de'n Homer.

A quin lloc del món t'agradaria perdre't uns dies? Los Fiordos. **Amb qui hi aniries?** Amb la meva dona.

D'aquells ideals juvenils, què en queda? En tenia, però la veritat és que estic un poc desencantat, especialment per mor de la classe política.

Quin animal t'agradaria ser? Un ca.

De no ser veterinari, a què t'hauries dedicat? A la biologia marina.

Nom: Joan Pereira Tur.

Edat: 44.

Estat civil: Casat.

Fills: Tres.

Aficions: La natura i, especialment, el senderisme.

Quin és el teu menjar preferit? El sofrit pagès, típic d'Eivissa. **I el que més avorreixes?** Les llenties.

Quin llibre tornaries a rellegir? 'Los Pilares de la Tierra', de Ken Follett.

A quin lloc del món t'agradaria perdre't uns dies? Austràlia. **Amb qui hi aniries?** Sol.

D'aquells ideals juvenils, què en queda? Moltes coses, però especialment l'interés per conèixer món i arribar a altres cultures.

Quin animal t'agradaria ser? Una tortuga.

De no ser veterinari, a què t'hauries dedicat? Segurament seria biòleg.

Alimentos de animales clonados: ¿Ya están aquí?

Exponemos algunas razones por las cuales suponemos que la disponibilidad en el mercado de estos productos, declarados como seguros si provienen de clones sanos, no será inminente

En estos últimos días se ha hablado de la posible llegada a los supermercados de alimentos obtenidos a partir de animales clonados.

Todo empezó hace algunos años con el nacimiento de la oveja DOLLY. Por primera vez se consiguió clonar un animal que además pertenecía a una especie utilizada en la alimentación humana. Desde ese momento comenzó la carrera para demostrar que el consumo de los alimentos derivados de estos animales no eran perjudiciales para la salud.

La técnica utilizada para la clonación consiste en sacar el núcleo a un óvulo y cambiarlo por otro obtenido de una célula de un animal adulto. El resultado es un animal idéntico genéticamente, en más del 90%, al que cede el núcleo. Uno de los problemas de la técnica es la aparición de un mayor índice de defectos al nacimiento y una mayor susceptibilidad a las enfermedades durante lo primeros 50 días, periodo tras el cual los animales no difieren de los obtenidos por reproducción natural.

Las recientes evaluaciones de riesgo de la carne y leche obtenida de animales clonados, efectuadas por la FDA y la EFSA, agencias de seguridad alimentaria de USA y la Unión Europea, concluyen que estos productos producidos por los clones sanos de vacunos, cerdos y cabras, y las crías de dichos clones, son tan seguras para comer como el alimento proveniente de animales nacidos de forma natural.

Sin entrar en las consideraciones de tipo ético, y desde el punto de vista de seguridad alimentaria, parece que se ha abierto la puerta para que los animales clonados y sus descendientes sean utilizados como alimentos.

En Europa, como medida complementaria, se ha decido someter a consulta pública la evaluación del riesgo efectuada por la EFSA para ver si los consumidores están "preparados" para estos alimentos, y tener así más criterio a la hora de valorar su autorización.

Un consumo lejano

Suponiendo que desde el punto de vista de la seguridad no existe problema para la comercialización de los alimentos de animales clonados, existen varias razones que hacen suponer que la disponibilidad de estos productos no será inminente:

- En primer lugar esta el coste que supone obtener un animal clonado. Si un ternero clonado vale unos 12.000 euros, podemos entender que un chuletón de dicho ternero sería inasequible para la mayoría de los mortales. Hoy en día estos animales son demasiado valiosos para destinarlos a producir carne o leche, y continuaran siéndolo durante bastantes años.

- Encuestas realizadas en USA indican que un 60 % de la población está en contra de este tipo de productos. En cuanto a Europa habrá que esperar los resultados de la consulta de la Unión que finalizó el 25 de febrero.

- También se deberá contemplar que no existe una necesidad urgente de disponer de este tipo de productos.

- Hay razones éticas que pudieran decantar la balanza en contra de la clonación animal.

Lo que parece claro en el caso de Europa es que en el supuesto de comercialización, estos productos se deberían etiquetar como derivados de animales clónicos, para garantizar el derecho de información y elección del consumidor.

Probablemente el papel que jugarán en el futuro los animales clonados se dirigirá a la producción de ejemplares reproductores cuyos descendientes serán los que se consuman, e incluso podrían utilizarse como técnica rápida en programas de mejora genética.

En cualquier caso el debate está abierto, siendo conveniente que las opiniones se fundamenten en criterios científicos, independientemente del sentido y de los operadores que las hagan.

Pau Llabrés Pons
Veterinario

VSF Balears diu NO als Biocombustibles (i II)

Seguint amb l'article de la passada revista en el que des de VSF Balears exposàvem a les clares les nostres raons per dir NO als biocombustibles i per que no se'ns pugui acusar de que només denunciam els problemes, però que no aportam cap solució, volem oferir algunes propostes per tal d'enfocar el problema de l'abastiment d'energia en el futur:

1. Redirigir els models de desenvolupament actuals per tal de disminuir el consum d'energia. Com a exemple clar tenim l'Estat Espanyol. Cal canviar l'economia del " totxo", expoliadora d'energia, sòl i recursos naturals, cap a un model econòmic basat en la recuperació del sector primari, la investigació, el desenvolupament tecnològic al servei de les persones i de l'entorn, les inversions mediambientals o el turisme de qualitat.

2. Implicació clara de les administracions en l'estalvi energètic. Això és posar en marxa una nova política fiscal que penalitzi fortament les actituds tudadores d'energia, educació ambiental.

3. Desenvolupament de les energies alternatives, ponderant d'una manera objectiva la seva eficiència i respecte mediambiental. Recolzam les instal·lacions d'energia solar en espais degradats i vivendes, les instal·lacions eòliques que no afectin els hàbitats i els paisatges, els carburants orgànics a partir de residus, etc. En qualsevol cas, cal una descentralització energètica, que disminueixi la necessitat de grans centrals de producció i minimitzi les pèrdues d'energia en el transport.

4. Sobirania alimentària. Consideram absurd el model actual de producció alimentària, que precissa de grans quantitats d'energia per a la producció dels aliments i per al seu transport a grans distàncies. Els models de producció agroecològics que propugna la Sobirania Alimentària minimitzen la dependència energètica en la producció agrària. A més en el paradigma de la Sobirania Alimentària les comunitats satisfan les necessitats alimentàries amb recursos propers disminuïnt en gran mesura les necessitats de transport.

5. Actitud individual. Cal que cada un de nosaltres es conscienciï de la necessitat d'establir una nova relació entre l'espècie humana i la Biosfera. Una certa austeritat, disminueix el consum d'energia i de recursos naturals, alhora que representa una actitud solidària amb la resta de la humanitat. I si un n'està convençut no afecta per res a la felicitat, fins i tot l'incrementa. I si no ho creis, prova-ho.

Miquel Torrens Escalas
Responsable d'incidència política de VSF Balears

VSF projecta a Palma el documental 'El malson de Darwin'

La cinta mostra la lamentable història de la perca dels Grans Llacs i serveix per exemplificar les conseqüències que provoca la salvatge política globalitzadora al tercer món

Veterinaris Sense Fronteres - Illes Balears projectà el passat 27 de desembre a l'Agència de Voluntariat de l'Ajuntament de Palma el documental 'El malson de Darwin', del director Hubert Sauper. La cinta, que ha estat guardonada amb nombrosos i prestigiosos premis com el de millor documental en el certamen dels Premis de Cinema Europeu (European Film Awards) 2004, a la Viennale (Venècia, Itàlia) o al Festival de Montreal, mostra la lamentable història de la perca dels Grans Llacs, a l'Àfrica. El documental retrata el que succeeix amb la pesca, la preparació i l'exportació de la perca que arriba als nostres mercats, i que està afectant molt negativament la població i els ecosistemes de la zona. Pobresa, violència, desigualtat o injustícia són elements que envolten el comerç d'aquest peix.

VSF treballa des de fa un temps amb una sèrie de casos paradigmàtics, com la pesca de la perca als grans llacs d'Àfrica, que exemplifiquen les funestes conseqüències que provoca la salvatge política globalitzadora arreu del tercer món. Després de la projecció s'obrí un debat sobre la qüestió.

Fotos cedides per VSF

Estudi de potenciació veterinària

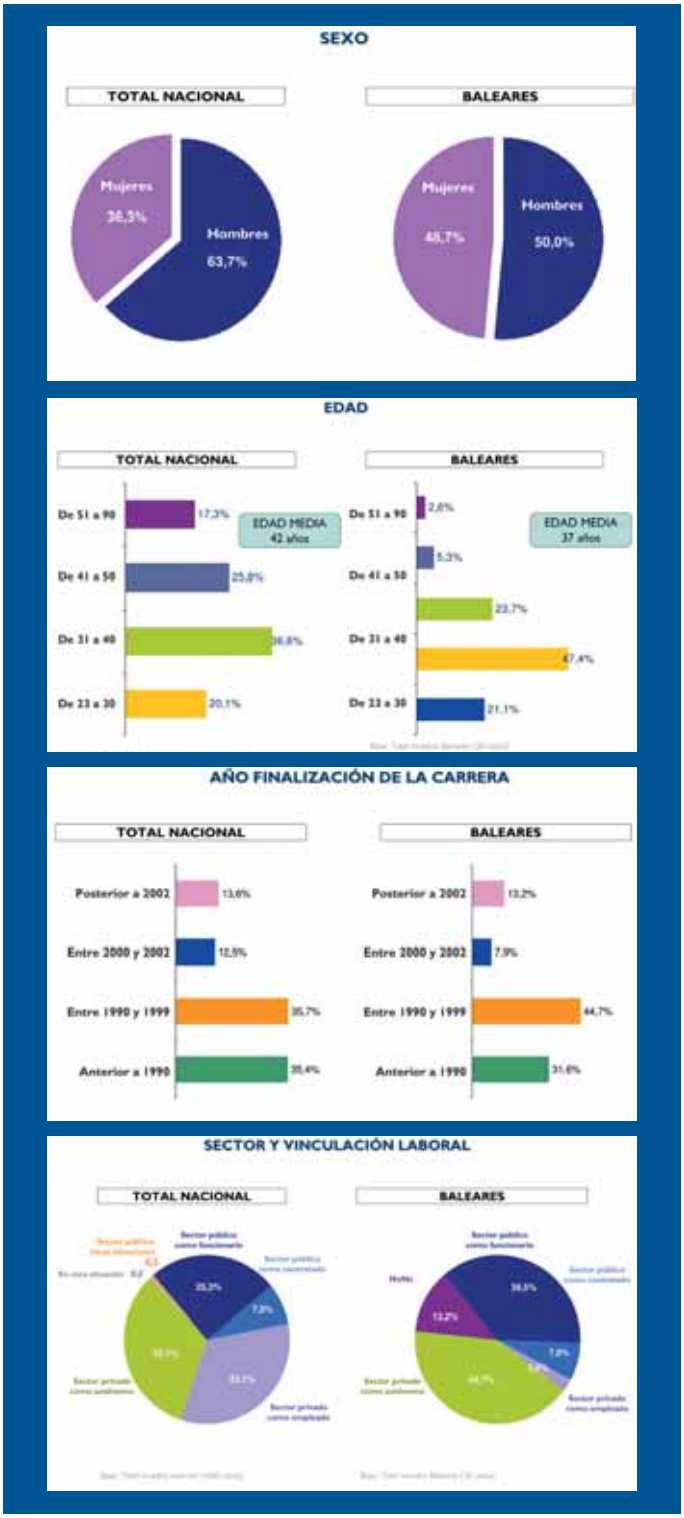
L'Organització Col·legial Veterinària Espanyola dóna a conèixer un estudi estadístic que pretén establir un diagnòstic de situació de la nostra professió. S'ha duit a terme en el marc estatal i també per Comunitats Autònomes. Així ens reflecteix a Balears...

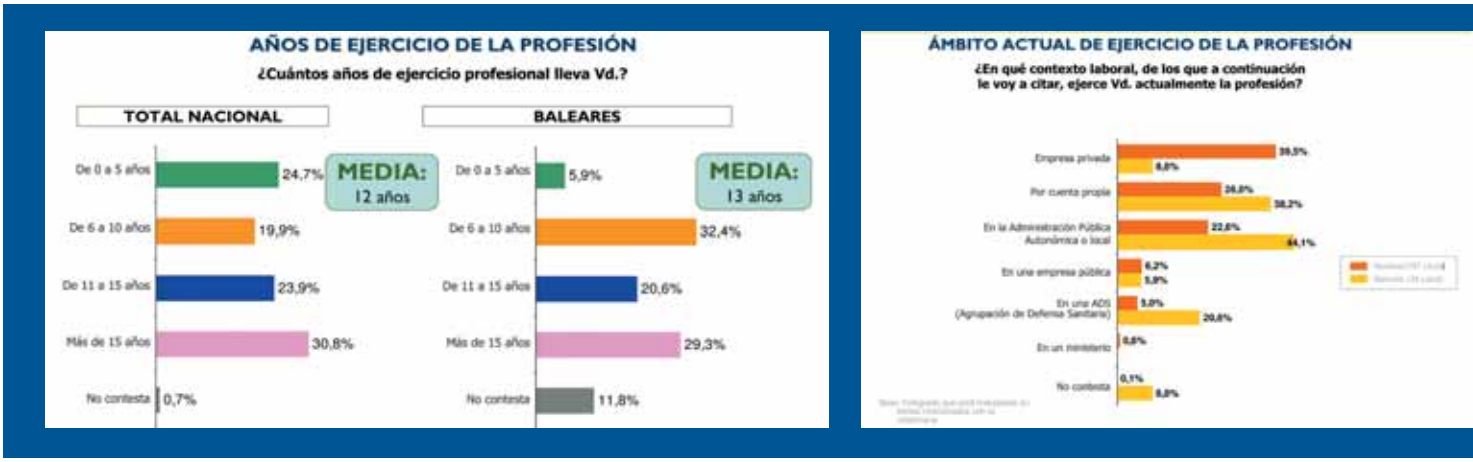
L'estadística és una ciència matemàtica que es refereix a la col·lecció, estudi i interpretació d'unes dades obtingudes mitjançant una enquesta. És una eina que serveix per fer aproximacions a la realitat i és aplicable a un gran número de disciplines. En aquesta ocasió, l'Organització Col·legial Veterinària Espanyola s'ha servit de l'estadística per realitzar una anàlisi de situació de la professió. Els resultats han de servir, tant la pròpia institució com els diferents Col·legis, per tenir un primer coneixement del que pensa el col·lectiu veterinari del nostre país sobre les diverses qüestions que ens afecten. L'estudi ha pres com a base una mostra de 1.000 professionals veterinaris en la seva enquesta a nivell d'Espanya i 38 veterinaris per a les Illes Balears. Vagi per endavant que els resultats que s'exposen a continuació no són més que xifres, és a dir, elements freds i impersonals que no sempre són fidels a la realitat. Es tracta, emperò, del millor indicatiu per aproximar-nos al que volem conèixer: la professió veterinària. I com a tal, tractarem d'analitzar-les.

Per començar, l'estudi a Balears està basat en les opinions de 38 veterinaris triats de manera aleatòria. Tenint en compte que actualment a les Illes som 487 col·legiats, la mostra representa un 8% del nostre col·lectiu. Els resultats, per tant, són purament orientatius del que es respira a la nostra Comunitat i en alguns casos (ho veurem més endavant) no s'adeqüen a les xifres que empra el Col·legi. En tot cas, la investigació ha girat al voltant d'una sèrie d'eixos com les característiques dels col·legiats (sexe, edat, anys de carrera...), la seva situació professional (situació laboral, anys d'exercici de la professió i àmbit...), la valoració que fan de la professió (problemes, aspectes més destacats...), o l'opinió que tenen sobre les entitats relacionades amb la veterinària, i ha obtingut uns resultats que seran els esperats per a alguns, però que també poden resultar sorprenents per a uns altres.

Com és el veterinari de les Illes?

Segons l'apartat referent a les característiques dels col·legiats, a Balears existeix una paritat gairebé absoluta, amb un 50% d'homes que exerceixen la professió, per un 48,7% de dones. (No obstant, a nivell de Col·legi se sap que en aquests moments a les Illes el percentatge de dones veterinàries no arriba al 35% i el d'homes supera el 65%. Per tant, les xifres que reflecteix l'estudi no s'adeqüen en aquest cas a la realitat). A nivell d'Espanya, per la seva part, trobam una majoria d'homes (63,7%) respecte de dones (36,3%).

Una altra xifra interessant és la que indica que l'edat mitjana del veterinari de les Illes és de 37 anys, 5 anys menys que el total estatal (42). Aquest fet situa el professional balear com un dels més joves de la geografia espanyola. També és interessant veure com un 47,4% dels enquestats pertany al grup d'edat d'entre 31 i 40, i un 21,1% al grup més jove, entre 21 i 30 anys. Al total d'Espanya aquestes xifres indiquen una major presència de professionals que freguen els 40 anys, amb molta presència de veterinaris d'entre 31 a 40 anys i d'entre 41 i 50. Respecte l'any de finalització de la carrera, a Balears, un 44,7% dels entrevistats ho feren entre el 90 i el 99, un fet directament relacionat amb l'edat mitjana dels professionals.

Un altre punt en el que ens detindrem és el de la vinculació laboral dels enquestats. L'estudi senyala que a la nostra Comunitat, un 44,7% pertany al sector privat i treballa com a autònom, un fet que sens dubte té el seu reflex en l'elevat nombre de clíniques veterinàries existents. La gran diferència comparativa la trobam quan xerram de sector privat per compte d'altri, on a Balears se senyalen sols un 2,6% dels entrevistats. De primeres, aquesta xifra sembla ser massa baixa per la realitat que se palpa, i indicaria l'absència total de veterinaris per compte aliena. Un cop d'ull a la situació actual de les clíniques balears ens indica que la diferència entre veterinaris empleats i veterinaris propietaris no és tanta, si bé és cert que el veterinari de les Illes prefereix obrir la seva pròpia clínica després d'un temps treballant per un altre i coneixent la professió. Respecte les altres opcions, un 39,5% dels enquestats treballa com a funcionari en el sector públic (a Espanya un 25,3%), i un 7,9% en el sector públic, però en qualitat de contractat (a l'estat la xifra és idèntica: un 7,8%).

Finalment, l'enquesta es deté en els ingressos anuals de la professió, que a Balears es troben entre els 24.000 i els 36.000 euros (el que guanya un 39,5%). En aquest sentit cal destacar que aquesta variable depèn excessivament de la mostra de l'enquesta, com passava amb el sexe, i que possiblement no es tracta d'una xifra que reflecteixi la realitat. Per la seva part, a Espanya es guanya manco ja que, segons l'estudi, el percentatge major d'entrevistats (un 33,4%) guanya entre 12.000 i 24.000 euros.

Situació professional dels veterinaris col·legiats

Després de les variables relatives a les característiques dels col·legiats, l'estudi s'atura en diversos aspectes que poden servir per explicar la situació de la professió. Una primera qüestió és la relativa a la situació laboral de la professió, sortint a Balears que un 89,5% dels veterinaris demanats treballa actualment en qüestions relacionades amb la professió, mentre que un 7,9% es troba a l'atur. En aquest cas en concret, podem dir que dins la mostra no hi ha ni jubilats ni col·legiats que treballen en altres disciplines alienes a la veterinària, com sí succeeix en realitat, segons té coneixement el Col·legi. L'estudi continua amb els anys d'exercici de la professió dels veterinaris Balears, sent majoria (32,4%) els que duen entre 6 i 10 anys. Un 29,3% porten més de 15 anys treballant i un 20,6%, entre 11 i 15 anys. Així, la mitjana resultant en el col·lectiu veterinari de les Illes és de 13 anys treballats, un més que a l'Estat.

Altres qüestions en les que es deté l'enquesta són l'àmbit de treball (un 44,1% treballa en l'Administració Pública, un 48,2% per compte propi i un 20,6% a una ADS, entre altres variables com empresa privada, empresa pública o gent que no contesta), l'experiència en altres àmbits (a Balears un 55,9% ha treballat en diferents àmbits, mentre que al total estatal només hi trobam un 40,7%. Cal destacar també que dins els àmbits de feina, l'estudi especifica els camps de treball, sent la clínica de petits animals la disciplina que compta amb més professionals, seguida per Sanitat i Ramaderia i Salut Pública.

És important comentar sobre aquestes variables el mateix que s'ha especificat abans, i és que depenen excessivament de la mostra d'entrevistats. Segurament, en el nostre panorama professional baixaria el percentatge de gent que treballa a l'Administració Pública, així com també els camps de Sanitat i Ramaderia i Salut Pública.

Com està la nostra professió?

Podem dir que els veterinaris de la nostra Comunitat són en línies generals més optimistes o positius que la resta ja que un 44,7% considera que la professió veterinària està millor que abans (per un 28,9% que creu que està pitjor). El total nacional està més equilibrat (un 37% creu que està millor i un 32,9%, pitjor). Al voltant d'un 25%, tant a les Illes com a Espanya, creu que la situació és semblant.

Respecte els principals problemes que envolten la veterinària a Balears, molta gent creu que existeix un escàs reconeixement social de la professió i que hi ha un excessiu nombre de llicenciats. Un de cada quatre enquestats pensa que existeix poca especialització i un de cada cinc considera que existeixen mancances en la formació universitària o que fa falta un marc que reguli la professió. Quant els camps amb major projecció de futur trobam en primer lloc la indústria alimentària (71,1%), seguit per la clínica de petits animals (52,6%), la clínica en general (36,8%) i l'assessoria i consultoria (28,9%).

Segons l'enquesta, el que més valoram a les Illes és el caire vocacional de la nostra professió. Per sota tenim altres factors com la facilitat d'accés a la feina, el grau d'ètica en el nostre col·lectiu o l'estabilitat de la feina. Per contra, no ens consideram com un col·lectiu que lluiti pels interessos comuns, no estam gaire d'acord amb el nostre nivell retributiu i som de l'opinió que l'Administració Pública no ens valora massa. Amb tot, la valoració mitjana de la professió és de 5,34 sobre 10, lleugerament superior a la total nacional (5,13). Interessant és també conèixer els trets de la professió sobre els que existeix un major consens a la nostra comunitat: Molts de nosaltres creim que el futur passa per l'especialització, que els veterinaris tenim poca formació empresarial i que som excessivament individualistes.

Els gràfics que apareixen en aquestes pàgines pertanyen al 'Diagnóstico de Situación y Plan Estratégico de la profesión veterinaria' elaborat per 'Análisis e Investigación' sota encàrrec de l'Organització Col·legial Veterinària Espanyola.

Finalment, l'estudi deriva cap a l'opinió sobre les entitats que ens representen, siguin les Facultats de Veterinària, els respectius Col·legis, les Administracions Públiques, els Sindicats o les Organitzacions Professionals Sectorials (AVEPA, Veterinaris de Camp, AVESA- ADITSIC...). En línies generals, aquestes darreres són les més valorades a Balears, mentre que al total nacional són les facultats de veterinària. A les Illes, les organitzacions professionals sectorials se consideren més properes, donen més confiança, fan més per la professió i representen millor els interessos dels veterinaris, quedant el COVIB en un segon terme. Crida l'atenció també la valoració global de l'Organització Col·legial, sent a les Illes d'un 4,99 sobre 10 (a Espanya tampoc fa llarg, amb un 5,25). Malgrat això, un alt percentatge dels entrevistats considera que la col·legiació és convenient i necessària (gairebé un 85%), pel que podem concloure que se confia en l'espectre col·legial, però al mateix temps s'espera més de la institució (així ho vérem a l'anterior revista).

Segurament no tothom estarà d'acord amb les xifres, les valoracions i les conclusions de l'estudi de potenciació veterinària, però aquí radica la pluralitat de punts de vista existents en tot en aquesta vida. L'estudi ens ha de fer pensar i analitzar, per tal que extraguem un ample ventall d'opinions i consideracions sobre la nostra professió, començant per les coincidències trobades sobre ella (és un fet que anam cap a l'especialització, queda demostrat que som un col·lectiu individualista i resta treballar en la nostra formació empresarial, ja que ens costa veure la nostra feina com un negoci). Aquests fets ens ajudaran sens dubte a treballar cap a la consolidació de les dinàmiques positives o per la modificació i eradicació de les xacres que assoleixen la veterinària en el segle XXI.

Maria José Suasi Amengual,

amor incondicional per la veterinària

Maria José Suasi parla sobre veterinària amb la il·lusió d'un amor d'infantesa. De fet, va ser durant els primers anys de la seva vida quan decidí que es dedicaria a aquesta professió. "Amb 5 ò 6 anys ja sabia que seria veterinària i no hauria pogut aguantar no dedicar-m'hi", diu. Ara, uns anys més tard i amb un important bagatge professional a les seves espatlles, aquesta veterinària perfeccionista i compromesa s'ha convertit en la directora gerent de l'Institut de Biologia Animal de Balears (Ibabsa). Ha treballat en clínica de petits animals i com a inspectora de seguretat alimentària, ha format part de la junta de govern del COVIB i és membre activa de l'ONG Veterinaris Sense Fronteres. També ha tengut temps de formar una família. El seu home, en Batiste, i els seus dos fills, en Ferran, d'11 anys, i en Pere, de 7, són els principals còmplices de que Maria José Suasi pugui continuar estimant i exercint dia a dia i al 100 per cent la seva professió.

Palmesana de naixement i calvianera arrelada, la nostra protagonista ja coneixia els secrets d'una clínica veterinària abans d'anar a estudiar la carrera. Obsessionada per la professió, durant els seus anys de batxiller entrà en contacte amb el quiròfan de la mà de Pere Pujol. "Temia no poder ser veterinària i per això, abans d'anar-me'n a estudiar, vaig voler conèixer què passava a una clínica. Per fortuna vaig topar amb el pare de la veterinària moderna a Balears", explica.

Així, Maria José Suasi s'encaminà cap a Saragossa un mes de setembre de 1987 amb el somni ben definit a l'horitzó. Es formà i estudià a una ciutat viva i dinàmica, però sobretot gaudí dels anys universitaris. Al llarg d'aquells anys acadèmics compaginà la facultat i, sobretot, la biblioteca durant els hiverns, amb les pràctiques a la Clínica Canis, durant els estius. En acabar, l'any 92, inicià la seva singladura professional al costat de Pere Pujol: "Varen ser uns anys molt agradables en els que tenies per davant tot un ventall de possibilitats a nivell professional i en els que vas descobrint que la veterinària clínica, si bé crec que és l'eix vocacional de la nostra professió, no ho és tot i t'ajuda a conèixer altres branques professionals espectaculars". Poc després, Maria José Suasi entrà com a interina a l'Administració i va ser destinada a Sant Antoni de Portmany, on romangué un any i mig treballant com a inspectora de sanitat i aprenent d'un altre col·lega que, segons ella mateixa, l'hi ensenyà tot el referent a sanitat: Pere Lluc. "A Eivissa vaig passar una molt bona època en la que me vaig formar en el que després he anat desenvolupant la meva carrera: la seguretat alimentària. Vaig descobrir una branca molt interessant en la que me sent molt a gust treballant i a la que sempre defensaré", recorda.

A partir d'aquí, la seva trajectòria passa pel retorn a Palma, al servei Central de Sanitat, on va fer feina colze amb colze amb companys com Jesús Martínez ("tot un espectacle", diu) o Maria José Portau, amb la que se'n va anar al Servei d'Agricultura l'any 98. Compromesa amb uns ideals polítics, Maria José Suasi aterrà a l'Ajuntament de Calvià després de les eleccions del 99. Exercí com a responsable de seguiment de projectes de l'equip de Margarita Nájera, de la mà de Manel Suárez. Complí cicle polític (fins el 2003) i retornà a Sanitat, on posà en funcionament les autoritzacions de seguretat alimentària sota la supervisió de Jesús Martínez. El repte d'Ibabsa, després dels comicis de 2007, esdevé de la proposta de Mercè Amer, consellera d'Agricultura i Pesca, i l'acceptació com a membre de l'equip actual de govern, ha provocat el seu retorn a la vida pública. La motivació amb feina i voluntat és l'eina fonamental per desenvolupar qualsevol tasca professional: "La responsabilitat de gestió pública és una feina que requereix moltes hores, però és una

experiència que recomanaria a tots els meus companys". Confessa sentir-se molt a gust, a més de satisfeta del personal de l'Ibasa i esmenta la qualitat professional dels tècnics amb què compta.

Respecte a la situació de la professió a les Illes, Maria José Suasi és de l'opinió que "la veterinària hi és present i té un ventall de sortides professionals molt important", a l'hora que lamenta el "seriós problema" de la formació continuada: "Per formar-nos correctament ens veim obligats a sortir de l'Illa i no sempre és senzill fer una formació presencial dins aquesta voràgine de vida professional, personal i acadèmica en què vivim avui en dia". Finalment, Maria José Suasi té unes paraules de record pel col·lectiu i pel COVIB en particular, al que hi dedicà directament molts dels seus esforços: "Crec que a les Illes som un col·lectiu molt ben avingut, molt sa, que té la immensa sort de comptar amb un Col·legi que realitza un gran esforç per intentar millorar la professió".

'100COVIB' arriba a Palma

L'exposició artística roman un mes a Ses Voltes, on és inaugurada amb un gran acte social, abans d'embarcar-se cap a Menorca

Després d'una singladura de dos mesos per Binissalem i Manacor, l'exposició itinerant '100COVIB' arribà a Palma el passat 30 novembre. Ses Voltes acollí la mostra, redimensionada per la comissària Cristina Ros atesa la magnitud del nou espai. L'organització inclogué un major número d'obres dels artistes col·laboradors, creant així una completa exposició de formes i colors en el cor del Parc de la Mar.

La batllessa de Palma, Aina Calvo, no es va voler perdre la inauguració, a la que també hi assistiren nombroses autoritats del món de la política i l'art, així com un bon nombre de veterinaris i familiars. El president del Consell General de Col·legis Veterinaris d'Espanya, Juan José Badiola, també s'acostà fins Ses Voltes i quedà impressionat per la qualitat de l'exposició.

Interessant va ser també recordar com començà la iniciativa, allà per l'any 2001, quan amb l'objectiu de dinamitzar la seu col·legial els membres de l'anterior junta directiva iniciaren els cicles d'exposicions trimestrals, comptant des del començament amb l'ajuda d'un grapat d'artistes que es varen voler implicar personalment. La mostra '100COVIB' mai no hauria estat possible sense la col·laboració del nostre company Toni Perelló. Després de la inauguració es serví un refrigeri.

La presentació de l'exposició davant els mitjans tingué una interessant acollida. Alguns artistes, fins i tot, s'acostaren fins Ses Voltes el dia de la roda de premsa i intercanviaren opinions sobre una iniciativa que tothom ha coincidit en qualificar de "molt bona".

Foto: COVIB

Els veterinaris d'Eivissa i Formentera celebren el centenari del Col·legi

La conferència de Juan José Badiola sobre riscos biològics, salut pública i les noves malalties en el segle XXI va ser l'eix central d'un acte que reuní bona part dels professionals de les Pitiüses

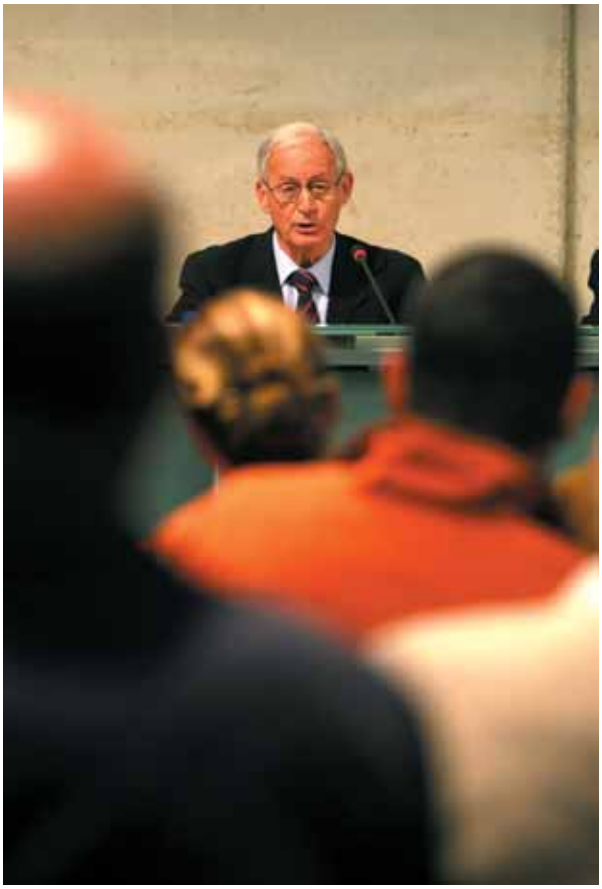
El passat 1 de desembre tingué lloc al saló d'actes del Diari d'Eivissa l'acte commemoratiu del centenari del COVIB a les Pitiüses. El president del Col·legi, Ramon Garcia, i el vocal de seguretat alimentària, Jesús Martínez, es desplaçaren a la Pitiüsa Major en companyia del president del Consell General de Col·legis Veterinaris d'Espanya, Juan José Badiola. Aquest impartí una conferència que sota el títol 'Los nuevos riesgos biológicos, una amenaza para la salud pública internacional' analitzà les continues evolucions que sofreix el panorama de la seguretat alimentària i la salut pública en el segle XXI. Badiola parlà de les noves malalties que han aparegut en el nou segle, principalment les que es transmeten a través dels mosquits, i repassà la història i evolució de la grip aviària des de la seva aparició, o del 'West Nile', entre altres zoonosi. A l'acte hi va ser present la Consellera de Política Patrimonial i Agrícola del Consell d'Eivissa, Margalida Torres. Cal destacar que hi prengueren part una elevada representació dels veterinaris d'Eivissa, els quals aprofitaren per comentar amb Badiola les qüestions de màxima actualitat que afecten la professió. L'acte continuà amb un àpat que serví els presents per brindar pel centenari del COVIB. La col·laboració del vocal del Col·legi a Eivissa i Formentera, Joan Riera, resultà decisiva per a l'òptima organització de l'acte del centenari. Aprofitam aquestes línies per agrair-li la seva implicació.

Fotos cedides per Jesús Martínez

Presentacions de la nova pàgina web del Col·legi a Mallorca, Menorca i Eivissa

Durant el darrer trimestre de 2007 s'han duit a terme una sèrie de reunions informatives per donar a conèixer les millores introduïdes a la pàgina web del Col·legi, tant des del punt de vista estructural, com de contingut. La intenció d'aquestes modificacions no és una altra que "fer més pràctica aquesta eina", segons el president del Col·legi, Ramon Garcia. Les reunions se celebraren a Palma (Son Fuster), Ciutadella (Casa de Cultura) i Eivissa (Col·legi de Metges), i l'accés al RIACIB ha estat en totes elles l'aspecte que més expectació ha aixecat.

Tres moments diferents de les distintes conferències organitzades pel COVIB. Anguera (a dalt), Mora (amb Ramon Garcia) i Minguell (dreta), parlaren de les seves respectives especialitats.

Les conferències del centenari: classes magistrals a l'abast dels col·legiats

Tomeu Anguera, Biel Mora i Francesc Minguell han oferit en els darrers mesos tres xerrades tècniques sobre diferents aspectes de la nostra professió

Anguera parlà de la situació del sector ramader a les Illes, Mora es centrà en tota una vida dedicada als cavalls i Minguell posà de relleu els beneficis de conviure amb cans i moixos

L'evolució que ha experimentat la professió veterinària i la situació per la que travessa el sector ramader a les nostres Illes, la veterinària de cavalls i l'ull clínic', o els avantatges que té pels humans el fet de conviure amb un ca o un moix, han estat algunes de les qüestions que s'han tractat en el cicle de conferències commemoratives del centenari del COVIB. Tomeu Anguera encetà el cicle a finals d'octubre amb una xerrada sobre 'Veterinària i Ramaderia' a l'edifici Sa Nostra, a Palma. El que fos president del Col·legi durant 24 anys i actual president honorífic de la institució es centrà en el paper del veterinari i la seva relació amb el pagès. Mora, per la seva banda, oferí a Manacor una lliçó de coneixement del món dels cavalls i narrà algunes de les anècdotes més divertides que li passaren durant el seu cicle professional. A més, parlà de l'ull clínic i de les circumstàncies en les que es treballava a la ruralia mallorquina en els anys 50. Finalment, Minguell detallà tot tipus de beneficis que aporta la convivència amb animals de companyia, el 18 de desembre al Col·legi de Metges. El cicle també ha arribat a Menorca i Eivissa. En seguirem informant.

Als veterinaris ens agraden els bolets

Èxit de participació en la Jornada de Micologia, organitzada el passat novembre pel Col·legi. Constà d'una conferencia i d'una sortida al camp i fou dirigida pel micòleg mallorquí Pep Siquier

El passat mes de novembre es portà a terme una iniciativa que feia molts de mesos que rondava per les juntes del Col·legi. Concretament s'organitzà una Jornada Micològica destinada a veterinaris i familiars en la que s'impartiren les nocions bàsiques i es desvetllaren alguns secrets de la recerca de bolets a Mallorca. La jornada, que es xepà en dues parts, una teòrica i una altra de pràctica, gaudí d'una gran acollida en el si del col·lectiu i resultà ser un èxit de convocatòria.

La Jornada de Micologia s'emmarcà dins els diferents actes de celebració del centenari del COVIB, que ha tingut lloc enguany, i comptà amb la col·laboració especial del prestigiós micòleg mallorquí Pep Siquier, autor de l'útil guia 'Els bolets de les Balears'. Aquest oferí una conferència sobre els principals bolets comestibles que es poden trobar a la nostra Comunitat Autònoma, amb els seus trets característics i la seva validesa gastronòmica. La xerrada es celebrà el 15 de novembre a l'edifici de Sa Nostra, a Ca'n Domenge.

La segona part de la Jornada, la pràctica, tingué lloc uns dies més tard, el 24 de novembre, a la finca de Bàlitx d'Avall, en el terme municipal de Fornalutx. Malgrat que la meteorologia no acompanyà i que la sortida es celebrà en les darreries de la temporada de bolets, la jornada reuní unes 70 persones, entre col·legiats i familiars, que la convertiren en una gran trobada social a l'aire lliure. El nombre d'exemplars recollits tampoc no va ser gaire elevat, però tots els assistents coincidiren en senyalar que escoltar les explicacions de Siquier a peu de camp compensà plenament les dificultats restants. Tothom mostrà gran interès pel fascinant món dels bolets. La distesa i interessant jornada acabà amb un dinar en un entorn inigualable.

Vist l'èxit assolit per aquesta iniciativa i l'enorme interès que desperta el món de la micologia en el nostre col·lectiu, des del Col·legi s'ha pensat en repetir la Jornada en un futur no molt llunyà.

A la dreta, alguns moments de la sortida al camp. A dalt, Pep Siquier es dirigeix als 'alumnes'. Enmig, Maria Victòria Toledo mostra un exemplar d'esclatasang. Finalment, Siquier explica els detalls del xampinyó (*Agaricus*).

Fotos cedides per Jesús Martínez

La seguretat alimentària a les Illes continua en bones mans

Uns 30 alumnes assisteixen durant el darrer trimestre de 2007 a unes jornades de formació continuada coorganitzades pel COVIB i pel Consell General i acreditades pel Ministeri de Sanitat i Consum

De cada vegada són més els professio-nals que treballen en l'àmbit de la seguretat alimentària a la nostra Comunitat Autònoma. I de cada vegada són més els conceptes a aprendre i els canvis i normatives que s'introdueixen en aquesta disciplina. Per això, adquireix tanta importància la formació continuada en aquest camp, una qüestió que és sobre la taula del Col·legi des de fa un temps i que any rera any rep una major demanda a les Illes, i no tan sols per part del nostre col·lectiu. L'any 2007 s'han portat a terme unes jornades de formació continuada en seguretat alimentària a les que s'hi varen inscriure 30 alumnes i que varen ser organitzades conjuntament pel COVIB i pel Consell General de Col·legis Veterinaris.

El curs ha tengut una durada de tres mesos (de mitjans de setembre fins mitjans de desembre) i s'ha dividit en sis sessions, algunes eminentment teòriques i d'altres consistents en visites pràctiques a indústries alimentàries de diversa índole.

Les jornades, acreditades pel Ministeri de Sanitat i Consum i que són una continuació de les que es portaren a terme en 2006, han comptat amb la presència de ponents de primer ordre procedents del Ministeri de Sanitat i Consum, d'empreses privades o de l'Agència Espanyola de Seguretat Alimentària. El curs finalitzà amb un examen i un treball pràctic.

Carta als col·legiats

Estimados compañeros,

Como ya conocéis, el Ayuntamiento de Palma ha modificado las tasas municipales relacionadas con la retirada y destrucción de cadáveres de animales en el término municipal hecho que ha supuesto un notable incremento respecto a las existentes y aplicadas hasta el momento. Esta modificación se ha confirmado formalmente con la modificación, a su vez, de la ordenanza municipal correspondiente realizada el último trimestre del año anterior, y que al tratarse de una norma de carácter general y no sectorial, no se nos ha remitido, por lo que no hemos tenido conocimiento de su contenido hasta que ha comenzado su ejecución.

Desde el COVIB entendemos que este asunto afecta esencialmente a los ciudadanos de Palma poseedores de animales de compañía. Aún así, ante las posibles repercusiones que indirectamente os puedan afectar y la demanda de un buen número de compañeros que han contactado con el colegio (protestando enérgicamente contra dicha subida) consideramos oportuno realizar las gestiones que a continuación explicamos, y que lamentablemente hasta la fecha, no han sido muy fructíferas.

El 30 de enero nos reunimos con los responsables municipales directamente implicados en el tema, el Sr. Concejal de Hacienda y Presupuestos (Tercer Teniente de Alcalde) y la Sra. Concejala de Salud. Los responsables municipales nos explicaron que esta modificación resultaba de la modificación de la ordenanza municipal de tasas, que se había realizado a nivel global en último trimestre de 2007, y que había sido aprobado por el Pleno Municipal. Que el incremento se debía a dos circunstancias:

- Al cierre del vertedero de Son Reus, hecho que obliga a incinerar todos los residuos, entre los que se encuentran los cadáveres de animales y que supone una tasa de 15,49 euros.
- A que la retirada deja de hacerla EMAYA, y pasa a ser realizada por el Centro Sanitario Municipal; este servicio se valora en otros 14,06 euros por desplazamiento.

Además, el hecho de que esta medida estuviese aprobada por el pleno municipal, no permitía su parálisis (hecho que supondría un incumplimiento de la Ley) por lo que no era posible dejarla sin efecto.

Ante esta circunstancia, les manifestamos la conveniencia al menos de retrasar la entrada en vigor (que en teoría tenía fecha de implantación el 1 de enero de 2008, con lo que no considerábamos problema ninguno) al objeto de que los ciudadanos fueran informados por el Ayuntamiento y de que nuestros colegiados tuviesen la posibilidad de adaptar los procesos habituales de su actividad a la nueva situación, así como de informar a sus clientes.

Acordamos presentar esta solicitud formalmente, hecho que realizamos a continuación, en escrito dirigido a la Sra. Alcaldesa de Palma y ante el que todavía no hemos recibido respuesta. Al mismo tiempo, estamos en conversaciones para ver si es posible ofrecer otras posibilidades que sean más favorables para todos.

Deseamos poder proporcionaros algún resultado en breve.

Ramon Garcia Janer
Presidente del COVIB

Obituari

Els nostres col·legues Joan Miralles Bibiloni i Llorenç Cladera Vidal han mort a principis de 2008 a Montuïri i sa Pobla, respectivament.
Miralles, col·legiat número 114, va ser durant molts d'anys veterinari titular d'Algaida i Montuïri, el seu municipi natal, i era una persona molt coneguda i estimada a la zona. Tenia 80 anys d'edat quan morí.
Cladera, per la seva banda, ens deixà als 93 anys d'edat després de tota una vida dedicada a la clínica de petits animals, camp en el que era molt ben considerat pels seus col·legues i clients. Treballà a sa Pobla i també a Pollença. Era el col·legiat número 76.
En nom de tot el col·lectiu veterinari de les Illes volem enviar des d'aquestes pàgines el nostre més sincer condol a les famílies dels finats i desitjar-lis el millor en aquests difícils moments.

Altes:

766 - Janette Kerstin Haug
Des de l'1 d'octubre de 2007

767 - Mª Dolores Queijo Miguez
Des de l'1 d'octubre de 2007

768 - Carlos Ulises Abellanet Llull
Des de l'1 de vovembre de 2007

769 - Antonio Plasencia Gutiérrez
Des de l'1 de novembre de 2007

770 - Marco Pietro Schintu
Des de l'1 de desembre de 2007

771 - Susana Esther Kühn
Des de l'1 de desembre de 2007

772 - Susana López Dacasa
Des de l'1 de desembre de 2007

Baixes:

749 - Sandra Luna Faro
Des del 12 de novembre de 2007
Trasllat a una altra Comunitat

697 - Gorka Salomón Iglesias
Des del 23 de novembre de 2007
Trasllat a una altra Comunitat

Altes de Centres:

CVP Petra
C/ Miquel Ramis, 2
07520 Petra
Telèfon: 971 83 02 14
Titular: **Marcos Makowski Zamora**

Clínica Veterinària Doctor Auñón
C/ Levante, 19 - 20 Bj
(Pl. Illes Pitiüses)
07870 La Savina - Formentera
Telèfon: 971 32 12 62
Titular: **Jaime Auñón Mayans**

Presentat per HOSPITAL VETERINARI CALANDRÍ

Mireia Mayol • José Marín • Xisca Rosselló
Adolfo Herrando • Esther Riera • Manuel Ruiz

En una cesària practicada al nostre hospital, va nàixer un quissó amb una alteració al crani.

- Quin és el teu diagnòstic diferencial?

- Quines proves podem realitzar per diferenciar-ho?

- Quin és el pronòstic?

(Resolució a la pàgina 22)

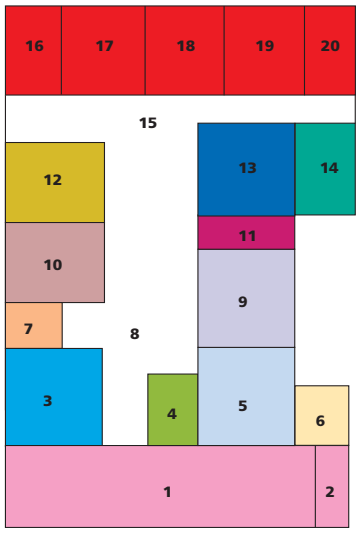
coneguem millor les cliniques veterinàries de Balears

Voleu que els vostres col·legues coneguin com i on feis feina? Si estau interessats en que la vostra clínica surti a la revista VETERINÀRIA, no heu de fer res més que posar-vos en contacte amb el Col·legi mitjançant la pàgina web www.covib.org

Exóticos Vet

En el cor de la barriada de Santa Catalina, a Palma, trobam l'única clínica veterinària de Balears dedicada exclusivament a animals exòtics. Diu el seu propietari, Sergio Sarmiento, que la posà en marxa per dues raons: perquè es tractava d'un camp de la veterinària clínica per explorar a la nostra Comunitat, i per la seva sobtada al·lèrgia als cans i moixos, esdevinguda quan encara es trobava a la Facultat. Sarmiento, natural de Madrid, és un veterinari vocacional. Des de petit ha conviscut "amb tot tipus de bitxos", explica, i per això no podia estudiar una altra cosa que no fos veterinària. L'any 99 arribà a Mallorca després d'alguns anys especialitzant-se en veterinària d'animals exòtics i 'autoformant-se' en centres de cria i zoològics. Una vegada a l'Illa, començà la seva feina a domicili, movent-se al volant d'una furgoneta i amb casa seva com a lloc per les hospitalitzacions. Després d'uns anys practicant una "veterinària ambulant" i de col·laboracions puntuals amb altres clíniques per determinats casos d'exòtics, Sergio Sarmiento decideix posar en marxa el seu propi negoci: Exóticos Vet.

170 m2

1. Sala de espera
2. W.C.
3. Consulta 1
4. Recepción
5. Consulta 2
6. Sala 1
7. Revelado
8. Distribuidor
9. Laboratorio
10. Rayos X
11. Almacén
12. Quirófano
13. Prepar. Comidas
14. Distribuidor
15. Prequirófano
16. UVI
17. Hospitalización 1
18. Vestuario
19. Hospitalización 2
20. Sala2

Així, l'any 2002 troba un ample local al carrer Fàbrica, molt prop de la Plaça Progrés de Palma, i ell mateix habilita l'espai com a centre veterinari, fent de picapedrer durant mig any. En aquesta època a Sarmiento li falten hores: Engega la clínica, passa consulta tres dies a la setmana, estudia i assisteix a cursos de la seva especialitat i s'obliga a aprendre nocions de gestió, "una disciplina -diu- imprescindible per dur un negoci com el nostre". Comença a funcionar amb un mètode de cites prèvies i en poc temps assoleix una important cartera de clients. Per les seves mans passen fures, aus, rèptils, conills, tot tipus de rosegadors i, fins i tot, peixos. També posa en marxa un sistema de cria d'insectes, especialment llagostes i escarabats, com a complement nutritiu per a determinats rèptils.

Aleshores, a mitjans de 2003, entra en escena el destí en forma d'oferta de feina. Sergio Sarmiento rep una important cridada des dels Emirats Àrabs Units per fer feina a un gran hospital de falcons, on havia quedat una vacant. Gairebé ni se'n recordava de quan havia enviat el seu currículum, uns cinc o sis anys abans. Evidentment, l'oferta implicava tancar Exóticos VET per una temporada indefinida i Sarmiento decidí fer les maletes. "Va ser una decisió complicada perquè implicava deixar el que feia i el que m'omplia. Però vaig optar per enviar els clients a diverses clíniques on poguessin atendre'ls en condicions, tot i que amb la convicció de que tornaria a Mallorca", explica. Dit i fet. 18 mesos després Exóticos VET torna a obrir les seves portes. Diu Sergio Sarmiento que l'any 2007 el seu equip tragué endavant el 80 per cent dels casos que va rebre, i que el seu repte radica en superar-ho en aquests propers anys. Perquè això succeeixi, el nostre protagonista té clar que la seva feina passa per continuar millorant els serveis que ofereix, adequant els preus i actualitzant els coneixements ("Al manco una vegada per any me'n he d'anar als Estats Units a qualque Congrés d'exòtics, i això implica tancar la clínica uns dies", explica).

Bona part de la seva feina diària consisteix en assessorar els clients sobre les cures i l'alimentació de les mascotes. "Molta gent se compra un animal exòtic

FITXA

Nom de la clínica: EXOTICOS VET.

Titular de la clínica: Sergio Sarmiento Valiente.

Adreça: : C/ Fábrica 34 bajos. 07013. Palma.
Telèfon: 971 45 36 84.

Teniu obert des de: 2002.

Equip humà que conforma la clínica: 1 veterinario, 1 bióloga y 1 enfermera.

Equip tècnic: 2 consultas, rayos x, quirófano, 3 hospitalizaciones, cocina animales, incubadoras, atención ingresados 365 días al año.

Especialitats: Estamos especializados en aves, reptiles, roedores, hurones, conejos, fauna salvaje, etc.

Número aproximat de clients al mes: Unos 120 clientes al mes aproximadamente.

Un comentari:

"Somos la única clínica dedicada en exclusivo a animales exóticos de Baleares. El colegio se hace cargo de la importancia que eso tiene y estamos en directa colaboración para dar información y ayudar en esta especialidad a otras clínicas". (Sergio).

sense saber quin és el millor espai per tenir-lo, quins han de ser els hàbits d'higiene o si pot o no menjar determinats productes. Per això, és imprescindible una primera consulta en la que donam instruccions sobre nutrició i aconsellam els propietaris sobre quina és la millor manera de tenir cura de l'animal", explica Sarmiento. Finalment, el titular de Exóticos VET avança que en els propers mesos posarà en marxa un cicle de 24 conferències sobre clínica d'exòtics per tota Espanya amb l'objectiu de "facilitar la feina dels meus col·legues quan se troben davant un cas d'urgència". La política de preus, els consells nutricionals i la gestió empresarial seran els altres temes sobre els que versaran aquestes conferències que, segons Sarmiento, "serviran per unificar criteris al voltant de la clínica d'exòtics i, per tant, dignificaran la nostra professió".

Adalt, una de les mascotes de la clínica. A la dreta, dos 'pacients' d'Exóticos VET, un falcó amb problemes digestius i una serp que ha perdut un ull a causa d'una infecció.

Entrega de placas a veterinarios jubilados

El pasado día 27 de noviembre se celebró en el conocido Restaurante "Es Quatre Vents", de Algaida, el almuerzo institucional de hermandad de los veterinarios jubilados de este Colegio

Como es ya tradicional, en dicho acto se hizo entrega de dos placas conmemorativas dedicadas, a los dos veterinarios jubilados más antiguos en la escalilla de colegiación, por su continuada dedicación a la profesión, placas que en esta ocasión recayeron en los compañeros José Aguiló Bonnín y Gabriel Mora Vaquer, quienes agradecieron con emotivas palabras esta distinción a su dilatada carrera profesional.

El Presidente del Colectivo de Veterinarios Jubilados, Francisco Solá Ayats, glosó durante la entrega los méritos profesionales y humanos de los galardonados, agradeciendo su colaboración en las actividades realizadas y deseándoles muchos años de permanencia entre nosotros.

Cerró el acto de entrega el Presidente del Colegio, Ramón García, quien agradeció la organización de esta reunión y el elevado espíritu profesional de los jubilados, animándoles a mantener esta celebración de cara al futuro. Aprovechó ya esta oportunidad para invitar a todos los asistentes y familiares a participar en los actos que se celebran con motivo del Centenario de nuestro Colegio, así como desearles un próspero año 2008.

La celebración transcurrió dentro del ambiente de amical camaradería presente siempre en estos actos, acentuada esta vez por la proximidad de las fiestas navideñas.

Gabriel Mora (arriba) y Pep Aguiló vieron reconocidas sus respectivas trayectorias profesionales con sendas placas.

Tomeu Anguera y Lluís Pomar, dos exdecanos del COVIB, junto al actual presidente, Ramón Garcia, asistieron a la comida del colectivo de jubilados.

Jaume Pinya exposa al Col·legi

Jaume Pinya (Sóller, 1953) participa en un gran nombre d'exposicions individuals des de l'any 1979, quan exposa a la Galeria 'Pata Gallo', a Saragossa. Ha exposat a Palma, Deià, Sóller, Eivissa, Felanitx o Búger, entre altres. La més recent, a la galeria StandArte de Palma, amb l'exposició 'Recipiente de cantos'. També ha pres part en moltes exposicions col·lectives, les darreres a la Galeria Carlos Roldós de Palma, amb Miguel Ángel Campano, Anka Manshusen i Antonia Mir, i amb Toni de Cúber durant la Nit de l'Art.

A partir de l'any 1998 col·labora amb l'artista madrileny Miguel Àngel Campano, en la preparació i muntatge d'exposicions. Els anys 1999, 2000, 2001, 2003, 2004, 2005 i 2006, participa a les excavacions de la Cova de Son Torrella, Escorca, (Mallorca), d'època calcolítica, dirigides per l'arqueòleg Josep Francesc Ensenyat Alcover.

Quant a teulografia, en la dècada dels anys vuitanta estudia les pintures damunt teula de la tradició mallorquina i l'any 1986 participa en la primera exposició dedicada al art de les Teules Pintades que es fa a Mallorca, dirigida per Jaume Coll Conesa, celebrada a l'Ajuntament de Sóller i a la Fira de Fang a Marratxí. Practica aquest art i la seva difusió, tant amb els seus aspectes teòrics com pràctics, pintant un bon nombre d'edificis de Sóller, el Port, Fornalutx i Biniaratx. L'any 2001 organitza l'exposició 'Les teules pintades a les col·leccions privades' celebrada a l'Ajuntament de Fornalutx. L'any 2002 dóna per primera vegada una conferència a Fornalutx titulada 'Les teules pintades, un patrimoni a conservar', patrocinada per l'Associació Furn-al-Lugg. L'any 2006, juntament amb Clara Matheu i Vaquer, organitza l'exposició 'Per una sala permanent de teules pinyades al municipi de Fornalutx'.

assessoria jurídica

¿Qué puede hacer un veterinario si un cliente se niega a pagar el importe de la tasa para la retirada e incineración de animales? ¿Tiene el veterinario la obligación de advertir al cliente de la subida de tasas antes de prestar el servicio?

En cuanto a la primera de las cuestiones, cuando el veterinario ha prestado el servicio y el cliente se niega a abonarlo lo único que puede hacer el veterinario es recurrir a la vía judicial para reclamar la factura impagada, remitiéndonos en lo demás a lo que ya comentamos en la revista correspondiente al mes de diciembre de 2006 sobre el llamado Procedimiento Monitorio.

En relación a la segunda de las cuestiones planteadas, el veterinario no está obligado a advertir con carácter **previo** a sus clientes de la subida de tasas. No tenemos constancia de la existencia de ninguna norma que obligue al profesional a informar, antes de prestar el servicio a los clientes del coste de las tasas o contribuciones que la Administración pueda aplicar sobre determinadas actividades se han visto incrementadas. En realidad, el veterinario no tiene obligación de gestionar la retirada ("deshacerse") del cuerpo del animal, es un servicio más que puede dar o no, y en el primer caso cobrando por ello o no.

Ahora bien, si asume como propio el cumplimiento de ese servicio de tramitar con la entidad correspondiente la retirada e incineración, el que no exista la obligación legal no significa que no sea más conveniente, para evitar posibles impagos por el alto coste del servicio y la consecuente reclamación judicial, que el veterinario antes de aceptar un animal al que deba practicársele la eutanasia o con visibles signos de un pronto fallecimiento, le comunicara a su cliente el importe de la tasa de incineración, a cuyo efecto además de hacerlo de forma directa, podría ser aconsejable anunciarlo en la clínica de forma visible. Obviamente, dentro de dicha explicación o comunicación se debe advertir que ese importe no se corresponde con los honorarios profesionales sino que se trata de una tasa municipal o autonómica.

Si ante esta información el cliente no asume el coste deberá llevarse el cuerpo del animal consigo para que sea él, directamente, quien se encargue de gestionar tal trámite.

Sería sin duda de gran ayuda una cierta publicidad a cargo de la propia Administración que concienciara a la opinión pública sobre el incremento sufrido en la tasa.

BUFETE ASESORÍA ANTONIO FONT

DIAGNÒSTIC

En el cadell podem apreciar un defecte en la pell i una protrusió de teixit, que podria ser inflamatori (un quist o abscés) o teixit nerviós. En el nostre cas, per intentar diferenciar-ho i poder donar un pronòstic al propietari, vàrem fer una radiografia, que no ens va aclarir res, i una ecografia amb doppler color. A la ecografia, s'aprecia la presència important de vascularització, el que ens indica que es tracta de teixit nerviós. Aquest tipus de defecte s'anomenen disrafisme i, en el cas concret nostre, encefalocele cranial.

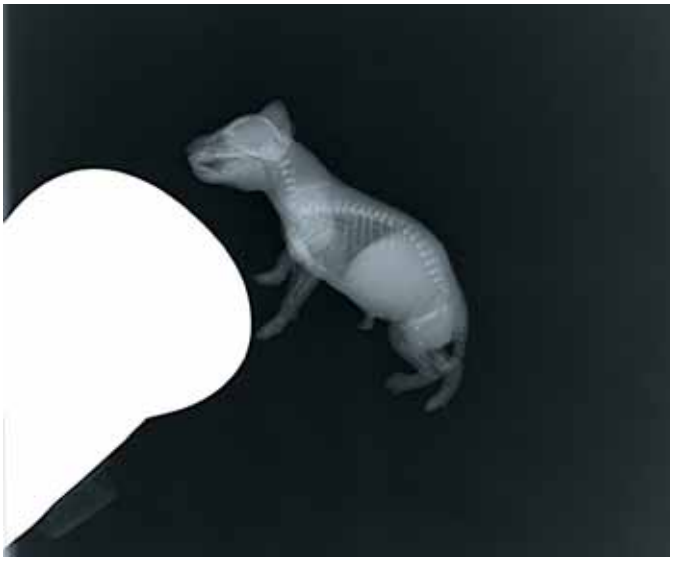
El disrafisme es refereix a una alteració que es produeix per un defecte en el tancament del tub neural. Malgrat que aquestes lesions afecten generalment la medul·la espinal, el crani també es pot veure afectat. Les condiciones que es poden trobar associades al disrafisme cranial són anencefàlia (el cervell és absent al naixement, o sols s'ha desenvolupat el nucli bassal i el cervellet), exencefàlia (el cervell queda exposat per una fissura al crani), crani bífid (fissura al crani), encefalocele (protrusió del cervell per una fissura al crani), meningocele (protrusió de les meninges per una fissura al crani), i ciclòpia (alteració en el desenvolupament que es caracteritza per una sola fossa orbital, amb una agenèsia total o parcial del globus ocular).

En el cas nostre, hi havia una protrusió del cervell, és a dir, un encefalocele, que es pot veure associat a l'administració de griseofulvina, metilmercuri o hidroxiurea. Nosaltres no tenim constància que la mare del cadell hagués estat tractada amb cap d'aquests productes.

CONCLUSIÓ

Els gossos afectats generalment naixen morts o moren al poc de nàixer. Les alteracions que afecten el crani i el cervell són òbvies, malgrat que la seva extensió tan sols es pot definir amb la necròpsia. Aquells animals que sobreviuen al període postnatal, tenen dèficits neurològics que afecten el cervell anterior. Malgrat que els dèficits no són progressius, es sol recomanar l'eutanàsia, ja que apareixen moltes complicacions secundàries. Els meningoceles cranials simples poden ser quirúrgics.

El nostre cadell va nàixer viu i, malgrat que no era capaç de mamar, va ser alimentat amb sonda durant quatre dies. Durant aquest temps, el gos era molt inactiu i teníem moltes dificultats per mantenir-li la temperatura. Passat aquest temps, el gos va morir.

Fotos cedides per Hospital Veterinari Calandrí

SEGURO MULTIRRIESGO DEL HOGAR

Porque lo importante es su seguridad

En A.M.A. lo sabemos y por eso hemos añadido ***nuevas ventajas*** *para que dentro de su hogar tenga la seguridad que usted merece.*

nuevas ventajas

- **Protección Jurídica**
- **Daños estéticos** al continente en cualquier garantía
- **Bonificaciones**
- Asistencia **24 horas**
- Presupuestos personalizados
- Averías de **electrodomésticos**

40 años asegurando a los profesionales sanitarios

A.M.A.
agrupación mutual aseguradora
LA MUTUA DE LOS PROFESIONALES SANITARIOS

Infórmate sobre todos nuestros Seguros y Servicios:

- A.M.A. Palma de Mallorca **971 714 982**
  Barón de Pinopar, 10 07012 PALMA DE MALLORCA
  pmallorca@amaseguros.com
- A través de internet: **www.amaseguros.com**

TecnoCompte:
tregui tot el suc als seus diners

Col·legi oficial de veterinaris de les Illes Balears

100% avantatges, 0 comissions

TecnoCompte és el seu compte personal o professional **sense cap tipus de comissió ni despesa d'administració** que li permetrà gestionar la seva economia i accedir a un conjunt de **productes i serveis en condicions preferents,** només per formar part del **Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears.**

0 euros comissió de manteniment(1)
0 euros comissió d'administració(1)
0 euros comissió d'ingrés de xecs
0 euros comissió per l'emissió de la targeta Visa TecnoCredit

TecnoCredit li deixarà un bon gust de boca

Emporti's aquesta espremedora Kenwood de regal(2) en fer-se client de TecnoCredit.

Informi-se'n a qualsevol oficina SabadellAtlántico, trucant al **902 323 555** o a **tecnocredit.com**

(1) Excepte comptes inoperants en un període igual o superior a un any i un saldo igual o inferior a 150 €.

(2) Promoció vàlida fins a finalitzar les existències (500 unitats) per obrir un TecnoCompte amb un saldo mínim de 300 €.

Sabadell Atlántico
El Banc dels professionals

Grup Banco Sabadell
TecnoCredit